

synsraadets Honorarer forhøjes fra 500 til 600 Kr. Hvorledes man kan udregne, at Tilsynsraadets Virksomhed netop nu er 100 Kr. mere værd, kan jeg ikke forstaa. Det kan maaske blive oplyst. Jeg vil for mit Vedkommende i og for sig ikke gøre synderlig Indvending mod Lønningerne, men mener, at det kan være meget rigtigt at høre Lønningsraadets Mening om Sagen.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) skal jeg sige, at jeg tror ikke, at Købstadforeningen vil have noget som helst imod Bestemmelsen vedrørende Kommunelaan, som er indsat her. Der er ganske vist ikke særlig konfereret med Købstadforeningen derom, men jeg antager, at Udvalget, naar det bliver nedsat og faar konfereret med den, vil erfare, at der ikke fra den Side kan rejses nogen Indvending.

Det samme ærede Medlem ønskede Lønningerne indført i Tjenestemandsløven. Dette vil jeg fraraade. Jeg tror ikke, at Lønningerne for Hypotekbankens Styrelse egner sig til Indførelse der. Den administrerende Direktør lønnes ganske vist med en Løn, som forudsættes at passe for et Arbejde, der optager en Mands hele Tid, men dette gælder jo ikke de øvrige Direktører og andre, som bør være honorarlønnede. Jeg tror heller ikke, at det for den administrerende Direktørs Vedkommende vil være hensigtsmæssigt at føre Lønningen ind paa Tjenestemandsløven. Det er bedre at have mere Frihed her. Der kan tænkes forskellige Grunde, som gør, at denne Lønning maa fastsættes under noget andre Hensyn end almindelige Tjenestemandslønninger. Det er i hvert Fald ikke tilfældigt, at det er saaledes. Sagen var ogsaa under Drøftelse i Lønningskommissionen i sin Tid, og man mente der, at Hypotekbanken burde holdes udenfor Tjenestemandsløven. Jeg tror, at man gør rettest i fremdeles at gøre det.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) mente, at man havde knyttet meget store Forventninger i sin Tid til Hypotekbanken, og at disse Forventninger var blevet skuffet. Ja, det var jo forskelligt, hvilke Forventninger man knyttede til den. Jeg for min Part har ikke hørt til dem, der havde særdeles store Forventninger i saa Henseende. Men det maa indrømmes, at Omfanget af Hypotekban-

kens Virksomhed har været mindre, end selv de, der ikke havde store Forventninger, den Gang antog. Men det ligger, som det ærede Medlem ogsaa selv fremhævede, i de særdeles abnorme Forhold, der har været siden, og da navnlig i de Forhold, der har raadet i de sidste 6 Aar, som absolut har forbudt en Virksomhed fra Hypotekbankens Side af den Art, der var tiltænkt den.

Hvad den aktuelle Betydning af Oprettelsen af den nye Afdeling vil kunne blive, er umuligt for mig at udtale mig om. Jeg formoder — ellers vilde jeg ikke have foreslaaet denne oprettet —, at den vil kunne faa Betydning. I Øjeblikket foreligger der ikke noget, som kan nævnes i saa Henseende, idet Bestræbelserne fra Kommunernes Side gaar ud paa at stifte et Laan mod Statsgaranti. Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) mente, at et saadant Laan var ganske ensbetydende med et Statslaan. Det er det ikke, thi man har dog Kommunernes solidariske Garanti mellem Laanet og Statens Forpligtelse, men jeg kan naturligvis meget vel give det ærede Medlem Ret i, at det var heldigst at undgaa den Art Statsgaranti, og det er, som det ærede Medlem særdeles vel ved, kun de tvingende særlige Forhold, der har gjort, at jeg for mit Vedkommende er gaaet ind paa at indrømme denne Statsgaranti. Forholdene er saa overordentlig exceptionelle, der var efter mit Skøn ikke nogen anden Udvej end at tilbyde denne Statsgaranti.

Jeg skal paa Foranledning af en Udtalelse af det samme ærede Medlem sige, at jeg ganske deler den Betragtning, han udtalte, at hvis det skulde indtræffe, hvad jeg paa ingen Maade tror vil ske, at Hypotekbanken skulde komme i Vanskelighed, da maa Staten ubetinget være til Hjælp.

Det ærede Medlem rettede forskellige Spørgsmaal til mig, som jeg ikke havde ventet at møde ved Behandlingen af dette Lovforslag; de havde passet bedre ved Behandlingen af Finansloven eller Tillægsbevillingsloven o. s. v., og det ærede Medlem maa derfor heller ikke vente at faa dem besvaret nu (*Brandes*: Ikke det?). Nej, det kan han ikke, naar der ikke har været særlig Anledning til at vente disse Spørgsmaal stillet ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag; men jeg skal besvare dem, saa vidt jeg kan — da jeg gik herhen, kunde jeg ikke tænke mig, at saadanne Spørgsmaal kunde blive stillet i Anledning af dette Lovforslags Behandling.